

MIHAIL ISZAKOVSKIJ

Dal Sztálinról

Termékennyé váltak a sztyeppék,
napfényes, új városok nőttek,
bányáink ontják a vasércet,
s folyóinkban mennyi a hal! . . .
Eltársak, köszöntse az ének
— ki legnagyobb köztünk, — a férfit,
kit forrón szeretnek a népek, —
most Sztálinról szóljon a dal.

Mindnyájunk boldog holnapjáért
Ő vállalta bátran a harcot
s kitűzte jövőnk kék egére
a győztes, vörös lobogót.
Szavára elindult a gyáral
s mezők fia, mentek a törzsek
vezérük után, a veszélyes
csatákban erőt Ő adott.

Szeméből a győzelem áradt
— mint bővizű kút, apadatlan
forrásból a víz, — hitet Tőle
merített öreg s fiatal . . .
Eltársak, köszöntse az ének
a legnagyobb hadvezért, hősök
indulnak csatába nevével —
most Sztálinról szóljon a dal.

Szívének tüzével feloldta
a jégfödte sarki mezőket,
kitárta titkát a hegyeknek,
— kezétől meglágyul a kő. —
Szavára gyümölcsöző kertek
borítják a sziklás hegyoldalt,
s a forró homok-sivatagban
most éltető víz tör elő,

Mint jó gazda, gondozza dúsan
növő csemetéit, a népek
útját telehinti kertjének
pompázó virágaival . . .
Eltársak, köszöntse az ének
a legbölcsebb kertészt. Vetése
mindenhol érik a világon —
most Sztálinról szóljon a dal.

Hazánkat acélnál erősebb
határokkal zárta. Hiába
is támadna ellenünk bárki,
termékeny békéjét a nép
megvédi. A végtelen ország
minden dolgozója kezébe
fegyvert adott, a kommunizmus
győzelmének drága hitét.

. . . Erőt, bátorságot a harchoz
mindnyájunknak Ő ad, nyomában
a győzelem lépked, a béke,
a boldogság és diadal . . .
Eltársak, köszöntse az ének
a legdrágább embert a földön,
napunkat, a nép igazát, most
nagy Sztálinról szóljon a dal.

Fordította: PETROVÁ CZ ISTVÁN